

nuværende Form. Det er, som sagt, ikke, fordi der skal svares Told efter Værdien. Vi kunne, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) udtrykte det, særdeles godt være med til at svare en høj Told af Champagne og andre fine Vine, men man maa dog lave Love, som ikke senere Næringslivet, og Love, som ere saadan formede, at de kunne føres ud i Praksis.

Den højtærede Finansminister kom med en Forklaring af, hvorledes man skulde skånke Vin af Flasker herefter paa Restaurationer, men jeg tror ikke, det kan holde Stik. Efter hans eget Forslag — saaledes som jeg og adskillige andre have opfattet det — kan man ikke for Fremtiden paa Restaurationer købe Vin i Glas (*Finansministeren*: Jo!) Jeg forstaar ikke, hvorledes det skal kunne lade sig gøre. Den højtærede Finansminister vil have et Stempelmærke sat over Proppen i Flasken, og saa har man kun Kontrollen, naar Flasken ikke er trukken op. I Udvalget — jeg røber vel ingen Hemmelighed ved at sige det — blev det udtalt, at det var Publikum, der skulde kontrolere Gennemførelsen af denne Lov, det var ikke Tolderne, der skulde gaa rundt, hver Gang der blev trukket en Flaske op, og kontrolere det, og det er givet, at det kan man ikke have, det maa selvfølgelig være Publikum, der skal kontrolere dette. Men Publikum har kun Kontrol, idet Flasken bliver trukket op, saa kan man se, at Stempelmærket sidder over Proppen. Men hvis man ikke har denne Kontrol, vil det være umuligt at hindre Forfalskninger. Hvorledes vil den højtærede Finansminister saa kontrolere, at der ikke senere hen f. Eks. bliver hældt Vin, Cognac, eller hvad det nu er for Spiritus, paa en Flaske, der er trukken op? Saa siger den højtærede Finansminister: Ja, men man gaar ud fra, at Flertallet af Folk ere ærlige, nogle snyde maaske, men de enkelte, der snyde, kan man ikke saadan ramme. Nej, men man skal dog heller ikke lave Love, der ligefrem opfordre Folk til at snyde, og jeg vil i hvert Fald meget nødig være med til at lave den Slags Love, som lede svage Sjæle i Fristelse, tilmed naar de kunne komme til at ifalde saa store Straffe, som der er foreslaaet her i Finansministerens Forslag. Nej, jeg tror slet ikke, man kan sammenligne denne Lov med f. Eks. den Lov om Stempelafgift for Cigaretter, som er vedtagen i Tyskland. Denne Lov og Loven om Stempelafgift for Cigaretter ere inkommensurable Stør-

relser. Denne Lov vil ramme Forbruget paa mange forskellige Steder, men det vil Loven om Stempelafgift paa Cigaretter ikke i nær saa høj Grad gøre. Denne Lov vil ramme Vinhandlere, beværtningsdrivende, Urtekræmmere og en hel Mængde andre Mennesker. De Kontrolbestemmelser, her indføres, ere desuden ganske anderledes end dem, der ere foreslaaede f. Eks. med Hensyn til Margarine, saa heller ikke de Ting kunne sammenlignes.

Jeg tror for øvrigt, man ikke behøver at spille saa mange Ord paa denne Sag, for i Virkeligheden er den højtærede Finansminister sikkert klar over, hvorledes det vil gaa den, men jeg vil altsaa kun tillade mig at spørge, om det er rigtigt, hvad der er opgivet her i dette Blad, at Finansministeren har regnet Tolden for Englands Vedkommende ganske forkert.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Det ærede Medlem har fundet en Fejl i Motiverne, og derved er han meget glad. Det er ganske rigtigt, at der i de Oplysninger, der findes i Motiverne, er indløbet en Fejl med Hensyn til den engelske Told, og det er der ogsaa gjort opmærksom paa. Det ærede Medlem kaldte det en teknisk Fejl i Loven, at der er kommen til staa en Fejl i Motiverne med Hensyn til Toldens Størrelse i England. Jeg tror dog ikke, at det vil være tilstrækkeligt til at kassere Loven. Selve Afgiftens, Skattens Størrelse er der intet Menneske, der har opponeret imod, det, at der skal svares fra 8 til 16 Øre Skat af en Flaske Rødvin og en Afgift af 96 Øre af den dyreste Champagne, der overhovedet serveres. Der er vistnok intet Menneske, der vil paastaa, at det er en Skat, hvis Højde kan forskrække nogen. Det skulde da være den eneste Konsekvens, der kunde drages her. Men jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) er bleven Modstander af Skatten, naar han har faaet den højst ejendommelige Opfattelse af Loven, at herefter kan man ikke købe et Glas Vin paa en Restauration. Hvis han og hans Meningsfæller ere gaaede ud fra det, forstaar jeg godt, at de ere Modstandere af Loven. Naar jeg nu oplyser om, at dette er ganske vildt og ud i det blaa, og at aldrig nogen har tænkt paa det, haaber jeg, at han forandrer sin Opfattelse.

Det er nemlig saaledes, at efter Loven kan enhver selvfølgelig købe et Glas Vin, et Glas Rom eller Cognac eller et Glas af hvilken som helst anden Art af Spiritus. Denne Skat her er en Slags